

Peygamber Efendimizin Sünnete Uyma

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

Hakikaten, Allāhın Resulünde sizler için, Allāha ve ahiret gününe kavuşmayı bekleyenler ve Allah'ı çok zikredenler için en mükemmel bir nümune vardır. (*Ahzab 21*)

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş:

"Fesad-ı ümmetim zamanında من تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فُسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ شَهِيدٍ kim benim sünnetime sarılırsa, ona bir şehidin ecri vardır" (*Ebu Nuaym, Hilye, 8/200*)

Muhterem Müslümanlar!

Miladi takvime göre 20 Nisan'ın, Efendimizin doğum yılı dönümü olması münasebetiyle, Hutbemiz **Sünnete uyma** hakkında olacaktır.

İnsanlığın İftihar Tablosu'nun doğumu, topyekûn insanlığın da yeniden doğumu demektir. Allah Resulüne pazartesi günü **oruç tutulması** konusu sorulunca "**Ben o günde doğdum ve Kur'ân bana o günde indirildi.**" şeklinde cevap vermiştir. İbn Abbas'tan, "Hz. Peygamber'imizin pazartesi günü doğduğu, peygamberliğin pazartesi günü geldiği, Mekke'den pazartesi günü hicret ettiği, Medine'ye pazartesi günü girdiği, vefâtına işaret sayılan âyetin pazartesi günü indiği ve pazartesi günü vefât ettiği" şeklinde de bir hadîs rivâyet edilmektedir. (*Sahihu Müslim, II, 819; Müsnedu Ahmed, V, 297; Sünenü'l-Beyhakî, IV, 300.*)

Sünneti "Efendimiz'in (sallallâhu aleyhi ve sellem) sözleri, davranışları ve ashabında görüp de menetmediği veya sükutla tasvip buyurduğu hareketlerdir" diye tarif edebiliriz.

Kur'ân-ı Kerim, pek çok âyetiyle O'nun sünnetine uymayı emrettiği gibi, pek çok sıhhatli Hâdîs-i şerîfte, yine sünnete uymanın önemi ve onun dini hükümlerdeki yeri üzerinde durmaktadır.

Sünnet hep Kur'ân'la beraber mütalâa edilmiştir. O, Kur'ân'la o kadar içli-dışlı ve o kadar beraberdir ki, ne onu Kur'ân'dan, ne de Kur'ân'ı ondan ayırmak mümkün değildir.

Allah Resûlü, hayat-ı seniyyelerinde, kendine itaat etmeyi ve sünnetine uymayı dinin bir parçası sayıyor; söylediği her sözün arkadan gelecek nesillere ulaştırılmasına teşvikte bulunuyor... Muhataplarının anlayıp ezberlemelerine yardımcı olmak için yerinde, konuştuğu şeyleri birkaç defa tekrar ediyor ve yerinde de mübarek sözlerinin kaydedilmesini tavsiye buyuruyorlardı.

Beri taraftan ashab-ı kiram efendilerimiz de, O'nun tabiî hâl ve hareketlerini dahi, hassasiyetle takip ve tesbit ediyor; sonra da duyup-işittiklerini tekrar ber tekrar aralarında gözden geçirip ya hafızalarına alıyor veya defterlerine işliyorlardı.

Sünnete Tabi Olmakla İlgili Ayetler

قَالَ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

Ey Resûlüm, de ki: “Eğer Allahı seviyorsanız, gelin bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah Gafurdur, Rahimdir.” (*Al-i İmran 31*)

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اطَاعَ اللّٰهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا

Kim Resûlullah'a itaat ederse Allaha itaat etmiş olur. Kim de itaattan yüz çevirirse aldırma, zaten Seni üzerlerine bekçi göndermedik ki! (*Nisa 31*)

وما آتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا واتقوا الله إن الله شديد العقاب Resûl size ne verirse onu alınız, o sizi neden menederse onu terkediniz. Allaha karşı gelmekten sakınınız. Muhakkak ki Allah'ın cezası pek çetindir. (Haşr;7)

Hadisler:

Hız. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurmuştur: “Size iki şey bırakıyorum. Bunlara uyduğunuz müddetce asla sapıtmazsınız: Allah'ın Kitab'ı ve Resulünün sünneti.” (Muvatta, Kader 3)

“Bir şey emrettiğim zaman da onu elinizden geldiğince yapmaya çalışın.” [Buhârî, İ'tisâm 2)

Bilin ki, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın haram kıldıkları da tıpkı Allah'ın haram kıldıkları gibidir” (Ebu Dâvud, Sünne, 6, Tirmizî, İlm 60, İbnu Mace, Mukaddime 2)

Bir Sahabi “Ya Resulallah kıyamet ne zaman kopacak” deyince, Allah Resülü (as) “Sen kıyamet için ne hazırladın?” der. O da , “benim orası için çok bir hazırlığım yok. Ama bir şeyim var. O da ben Allah'ı ve Resulünü çok seviyorum deyince Allah Resülü (as) “**Kişi sevdiği ile beraberdir**” buyurur.

“Kim benden sonra terk edilmiş bir Sünneti yaşatırsa, onunla amel eden insanların sevaplarından hiçbir şey eksiltmeksizin, onların sevaplarından bir mislini alır. Kim de Allah ve Resulünün kabul etmediği, hoşlanmadığı bir bid'at ortaya çıkarırsa, aynı şekilde onunla amel eden insanların günahlarından hiçbir şey eksiltmeden bir mislini yüklenmiş olur.” (İbn Mace Mukaddime: 15)

Efendimiz (as) bir zatın elinde bir altın yüzük görür ve onu parmağından çıkarıp atar. Sonra da: “Sizden biriniz parmağında cehennemden bir kor taşımak mı ister? buyurur. Bu zata daha

sonra o yüzüğü yerden alıp başka türlü istifade etmesini söylediklerinde: “Hayır! Vallahi Resulullah’ın attığı şeyi asla geri almam.” der.

Bazı Güzel Sözler ve Hadiseler

Kur’an bize Efendimizin ahlakını anlatıyor. O, adeta canlı bir Kur’andır. O’na uyan (tabi olan) Kur’an’a uymuş olur.

Sahabileri Peygamberimiz (as) çağırdığında: “Buyur, emret! Anam babam sana feda olsun Ya Rasulallah!” diyerek karşılık verirlerdi.

Sünnetlerden her biri semadan sarkıtılmış merdivenler gibidir. Tutanlar yükselir.

Sünnet, Cennetlere uzanan bir koridordur.

Günde 5 vakit namazımızda 40 defa dua ederek üzerinde olmayı istediğimiz sırat-ı müstakim, Peygamber Yoludur, sünnet-i seniyye yoludur.

Öğretmensiz fizik, kimya, astronomi... gibi kitaplar nasıl doğru anlaşılabilirse, Kur’an-ı Kerim de O’nun muallimi Efendimiz (s.a.s.) olmadan doğru anlaşılabilir. Kur’an’ın anlaşılmasının tek doğru yolu Sünnet-i Seniyye’dir, hadislerdir.

Az bir ömürde çok fazla uhrevi hâsılat isteyen; her bir ömür dakikasını bir ömür kadar semereli yapmak isteyen, sünnete ittiba etmeli.

Aradan asırlar geçmiş fakat O’na (s.a.s.) dair sevgi, saygı artarak devam etmiş işte o deryadan birkaç damla:

Gazneli Mahmud’un hizmetçisinin ismi Efendimizin isimlerindedir. Onu çağırırken bir keresinde esas ismiyle değil de, babasına nispet ederek “filanın oğlu diyerek” çağırır. Hizmetçisi merak edip sebebini sorunca: “Senin ismin Efendimizin ismi

olduğu için seni abdestsiz hiç çağırmadım. Bu sefer abdestim olmadığı için böyle çağırdım” der.

Ahmet Yesevi Hazretleri 63 yaşından sonra, Peygamberimiz (as) bu yaşta vefat etti diyerek, geri kalan hayatında kendisi için kazdırdığı kabirde sık sık inziva yaparak hayatını geçirmiştir.

Meşhur Urfalı Şair Nâbî bir kabileyle hacca gider. Mescid-i Nebevi’ye yakın bir yerde sabaha kadar heyecandan uyuyamaz. Kafileden birisinin Peygamberimizin mescidine karşı ayaklarını uzatıp uyuduğunu görünce irticalen hemen bir kaside söyler:

**-Sakin terk-i edepten kuy-u Mahbub-u Hüdadır bu,
-Nazargah-ı İlahidir, Makam-ı Mustafa’dır bu.**

.....
**Muraat-ı edep şartıyla gir Nâbî bu dergaha
Metaf-ı Kudsiyandır cilvegah-ı enbiyadır bu.**

Edebi terketmekten sakın!

Zira burası Allahu Teala'nın Habibinin beldesidir.
Burası, Hak Teala'nın devamlı nazar kıldığı bir yerdir;
Muhammed Mustafa'nın makamıdır bu.

.....
Ey Nâbî, bu dergaha edebin şartlarına dikkat ederek gir.
Burası, büyük meleklerin etrafında pervane gibi döndüğü,
peygamberlerin eğilip eşiğini öptüğü bir yerdir.
Allahın sevgilisi Muhammed Mustafanın Makamıdır bu.

Ravzaya vardıklarında sabah ezanı okunmaktadır. Ezandan sonra caminin minaresinden Nabi'nin biraz önce dile getirdiği kasidesi okunmaya başlar. Nabi çok kısa bir süre önce kaleme aldığı bu kasideyi nereden öğrendiğini müezzine sorar.

Müezzin derki: “Bu gece rüyamda bana Efendimiz (s.a.s): **“Ümmetimden bir zat beni ziyarete geliyor. Kalk onun bu şiirini oku!”** diye emretti. Nâbî bunu duyunca müezzine: “Allah aşkına söyle, Efendimiz benim için ümmetimden mi dedi?” Müezzin ‘Evet.’ deyince Nâbî heyecandan bayılıp kendinden geçer.

Rabbim bizleri, sünneti seniyyeye tabi olarak Efendimizin şefaatine nail olanlardan eylesin.